

Θερμιάζικα Νέα

ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΔΡΥΟΠΙΔΕΩΝ

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6 ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΡΑΦΕΙΑ: ΡΟΔΟΠΗΣ 19 (ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ) ΤΗΛ. 593-654 ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Καλεῖσθε εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 4ην Ἰουνίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10:30' π. μ. (ἀκριβῶς) ἐν τῇ αἴθουσῃ τοῦ Καφενείου κ. Ἰωάν. Βρεττοῦ (Μπάκα) Πειραιῶς 44, μὲ θέματα:

- 1) Λογοδοσία Διοικ. Συμβουλίου.
- 2) Ἀπολογισμὸς Πεπραγμένων χρήσεως 1949 — 1950.
- 3) Ἐκθεσίς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.
- 4) Ἀρχαιρεσίαι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Μαΐου 1950

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΙΩΑΝ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΣΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. — Παρακαλεῖσθε εἰς ἐπιθυμητὴ νὰ ὑποβάλλητε ὑποψηφιότητα διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἢ τὴν Ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ὑποβάλλητε ταύτην ἐγγράφως ἢ προφορικῶς εἰς τὸν κ. Εὐάγγ. Παπαγεωργίου ὁδὸς Ροδόπης ἀριθ. 19 τηλέφ. 593-654 Βοτανικὸς καθ' ἑκάστην ἀπὸ 5-8:30' π. μ. τὸ ἀργότερον μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1950. Ἐπίσης παρακαλεῖσθε ὅπως λόγω τῆς σπουδαιότητος τῶν θεμάτων παρευρεθῇτε εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ προσέλθῃτε τὴν κεκατονισμένην ὥραν.

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Σύμφωνα μὲ τὴ γενικὴ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στὶς 4 Ἰουνίου πρόκειται νὰ λάβῃ χώρα ἡ γενικὴ συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Δρυοπιδῶν. Ἐκεῖ, ὅπως γίνεται κάθε χρόνο, θὰ μαζευτοῦν ὅλα τὰ ξενητεμένα παιδιὰ τῆς Δρυοπίδος, γιὰ ν' ἀκούσουν τὴ λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ἐκλέξουν τὸ καινούργιον Συμβούλιον. Θ' ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Προέδρου τὸν ἀπολογισμὸ τῶν πράξεων τοῦ περασμένου χρόνου καὶ κρίνοντάς τις θὰ βροῦν πῶς ὁ χρόνος αὐτὸς πέρασε μὲ πολλὰς ἐνέργειαι καὶ πράξεις γιὰ τὶς ὁποῖες εἶναι ἀξιέπαινοι ἐκεῖνοι ποὺ τὶς δημιούργησαν. Ὅλοι ὅσοι βρέθηκαν στὶς ὥραις πατριωτικῆς συγκεντρώσεως, στὸ τσάι, στὸν ἀποκρηάτικο χορὸ κλπ., θὰ βροῦν τὴν εὐκαιρίαν, νὰ χειροκροτήσουν τοὺς ὁργανωτὰς. Γιατὶ τοὺς ἐπέτρεψαν νὰ βρεθοῦν ὅλοι μαζὺ σὲ θερμιώτικο περιβάλλον, νὰ πιοῦν, νὰ τραγουδήσουν, νὰ χορέψουν, νὰ γλεντήσουν μαζὺ. Ζωηρότερα ὅμως θὰ εἶναι τὰ χειροκροτήματα ἐκείνων ποὺ πῆραν μέρος στὴν πασχάλιατικὴ ἐκδρομὴ ποὺ ἔγινε τῆς Χρυσοπῆς στὴν Κανάλλα, γιατί τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισκεφτοῦν τὴν ἰδιαιτέρα μας πατρίδα στὴν πιδ ὁμορφὴ ἐποχὴ τοῦ χρόνου, νὰ γιορτάσουν τ' ὠραῖο αὐτὸ πανηγύρι μαζὺ μὲ τοὺς ντόπιους, νὰ συναδελφωθοῦν μαζὺ τοὺς καὶ νὰ διαπιστώσουν γι' ἄλλη μιά φορὰ ἀκόμη τὰ φιλόξενα αἰσθήματα καὶ τὴν ἀδελφικὴ ἀγάπην τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀπλοῶν αὐτῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ ξενητεμένα ἀδέλφια του. Κι' ἀλήθεια. Ποιὸ μάγουλο δὲν βράχηκε ἀπὸ δάκρυα χαρᾶς καὶ συγκίνησε, ὅταν, τὴν ὥρα τῆς ἀποβιβάσεως στὰ ἱερά

ΔΡΥΟΠΙΣ

βράχια τῆς Κανάλλας, ὅλοι τοὺς μικροὶ καὶ μεγάλοι, γυναῖκες, ἄντρες καὶ παιδιὰ εἶχαν κατέβει στὴν ἀποβάθρα καὶ διεκδικούσαν τὴ φιλοξενίαν τῶν μουσαφιρέων. Καὶ ποῖο μάτι δὲν δάκρυσε πάλι ἀπὸ συγκίνηση ὅταν στὰ ἴδια βράχια τὰ θερμιώτικα βιολιά ἔπαιζαν τὸ σκοπὸ τοῦ μισμοῦ καὶ κατευδῶναν τοὺς ἀναχωροῦντας;

Θὰ βροῦν λοιπὸν οἱ μετέχοντες στὴ συνέλευσιν πῶς οἱ ἀποτελέσαντες τὸ Συμβούλιον, ὑπῆρξαν ἄξιοι συνεχιστὰς τοῦ ἔργου τῶν προηγουμένων Συμβουλίων καὶ ἀφοῦ ἐκφράσουν πρὸς αὐτοὺς τὶς εὐχαριστίαις ἢ καὶ τὰ συγχαρητήριά τους, θὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου Συμβουλίου.

Προτοῦ ὅμως γίνῃ ἡ τελευταία αὐτὴ ἐνέργεια, θὰ πρέπει ν' ἀκουστῇ ἡ φωνὴ τῆς γλυκειᾶς μας μάνας, τῆς φτωχῆς Δρυοπίδος ἢ ὁποῖα, ἀφοῦ ἄφησε τὴν πρωτεριάτητα στὴν Μεγάλῃ μας μητέρα τὴν Παναγίαν, τώρα μὲ τὴ σειρά της καὶ μὲ τὸ δίκην της, ζητᾷ ἀπὸ τὰ ξενητεμένα παιδιὰ της νὰ τὴ θυμηθοῦν. Καὶ ἡ φωνὴ τῆς λέει πῶς ἡ γενικὴ συνέλευσις πρέπει, ἀφοῦ ἐκλέξει τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιον, νὰ τοῦ δώσῃ τὴν ἐντολή, ὅπως σὲ συνεργασία μὲ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινότητος τοῦ χωριοῦ μας φροντίσουν γιὰ τὴ θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου στὸν ὁποῖο πρωταντίκρυσαν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὅπου ἐνοιῶσαν τὶς πρώτες χαρὰς καὶ τὶς πρώτες λύπες.

Καὶ εἶναι ἄμεσες οἱ ἀνάγκες τῆς Δρυοπίδος. Τῆς λείπει τὸ νερό, ποὺ ἀποτελεῖ τὴ βάση τῆς διαβιώσεως τῶν κατοίκων της καὶ τὸ κυριώτερον στοιχεῖο τοῦ πολιτισμοῦ. Τῆς λείπει τὸ φῶς καὶ τόσα ἄλλα. Καὶ δὲν εἶναι

καθόλου δύσκολη ἡ θεραπεία τῶν ἀναγκῶν τοῦ χωριοῦ μας. Ἀρκεῖ λίγη καλὴ θέλησις καὶ μιά σωστὴ καθοδήγησις.

Ἄς δοθῇ λοιπὸν ἡ ἐξουσιοδότησις καὶ ἡ ἐντολὴ στὸ νέο Συμβούλιον ὅπως εἶπαμε πρὶν πάνω καὶ ἄς τὸ βοηθήσουμε ὅλοι μας ὅσο μπορούμε : ὁ καθένας μας ἀπὸ τὴ θέση του καὶ μὲ τὴ δύναμιν ποὺ ἔχει, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς.

Εἶναι ζήτημα τιμῆς γιὰ ὅλους μας ἡ πρόοδος τοῦ χωριοῦ μας.

ΣΤΕΦ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΑΚΙ ΟΙ "ΛΕΥΚΕΣ."

Ἡμερες, Λεῦκες μου, γλυκές, γαλήνιο λιμανάκι, ποὺ μὲ τὰ φρέσκα ψάρια σου, μερεῦεις τὶς καρδιές, μὲ τὴ μεγάλη ρεμματιά, τ' ἀστραφετὸ νεράκι, μὲ τὶς πυκνὰς φυλλάδες σου καὶ τὶς ἀνηφορίαις.

Ὁλόχαρο κι' ὁλόδροσο λιμάνι μυρωδάτο, ἀπὸ τὰ φύκια τὰ πολλὰ, καὶ τὴν ἀκρογιαλιά, πῶς νεῖρεται καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ κορμὶ χορτάτο, Ἀπὸ τὰ τόσα κάλη σου, ποὺ κλείνεις ἀγκαλιά.

Καὶ οἱ βαρκοῦλες πῶς κυλοῦν στὸ ἡρεμὸ λιμάνι, ταξιδεμένα ὄνειρα, μέσ' στῆς ζωῆς τὸ θάμα, ποὺ τὸ ἀντίκρυσμα γλυκὸ, γιὰ τὸ καῖκι ποὺ φτάνει.

Νὰ πάῃ στὸν Ἀν-Νικόλα μας τὸ πλοῦσιον τὸ (τάμα
Καὶ νὰ ὁ Ἀν-Νικόλας μας, ὁρθὸς στὸν Βράχο
(στέκει,
Καὶ τοὺς ταξιδεμένους μας τοὺς ἔχ' ὑπὸ τὴν
(σκέπη.

Δρυοπίς - Κύβητος 1949.

ΧΡ. ΜΠΟΥΖΑΚΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρχ. 12.000

Άλληλογραφία και Έμβασματα:
Διαχειριστής:
ΕΥΑΓ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Ροδότης 19 — Αθήναι

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ
Α. Ν. 1092/1938.

Υπεύθυνος: Ἰωάν. Τ. Μαρτίνος.
Κατοικία: Παραμυθίας 14, Ἀθήναι.
Προϊστ. τυπογραφείου: Φρ. Μαλατέστας.
Κατοικία: Μενελάου 9, Ἀθήναι.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

—Η κ. Ἑλένη Ἀντωνίου Παπαγεωργίου ἔτεκεν εἰς Δρυοπίδα θῆλυ.

—Η κ. Μαρία Κωνσταντίνου Καλλιλά ἔτεκεν εἰς Αἰγάλεω ἄρρεν.

—Η κ. Ἀννα Διονυσίου Βλαχοπούλου, τὸ γένος Κωντίνου Καλλιλά ἔτεκεν εἰς Ἀγίαν Τριάδα Τρίμη θῆλυ.

—Η κ. Στέλλα Παύλου Καλλογιού ἔτεκεν ἐν Πειραιεὶ ἄρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

—Ἐβαπτίσθη τὸ τέκνον τοῦ κ. Ἰωάννου Θεοδώρου Τσιρδῆμου ὀνομασθὲν Ἀννα, ἀνάδοχος ὁ κ. Δημ. Κοσμόπουλος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΙΣ

—Ο κ. Μιχαὴλ Σπύρου Βέρρος καὶ ἡ Δνὶς Κοῦλα Ἰωάννου Παππᾶ ἐξ Ἑλευσίνος ἡρραβωνίσθησαν.

—Ο κ. Γεώργιος Ἰωάννου Γκούμας καὶ ἡ Δνὶς Λιλή Κριτιδίμα ἐκ Σπάρτης ἡρραβωνίσθησαν.

ΓΑΜΟΙ

—Ἐν στενῷ οἰκογενεϊκῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐν Ἀθήναις οἱ γάμοι τοῦ κ. Σταματίου Ἰωάννου Μαρτίνου μετὰ τῆς Δδος Σοφίας Ξενοφώντος Γονίδη, παράμυθος παρέστη ὁ κ. Σταματίος Δελλαβίνης. Τὰ «Θερμιώτικα Νέα» τοὺς εὐχονται κάθε εὐτυχία.

—Ο κ. Γεώργιος Πατεστή Λαρεντζάκης καὶ ἡ Δνὶς Κατερίνα Ἀντωνίου Γκούμα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Δρυοπίδι.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των κ. Γεώργιον Πατεστή Λαρεντζάκην καὶ Δίδα Αἰκατερίνην Ἀντωνίου Γκούμα εὐχόμεθ' κάθε εὐτυχίαν.

Νικ. καὶ Γιαννούλης Λαρεντζάκης

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

—Ἀπεβίωσεν ὁ Δημήτριος Λεβαντίνος, ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Δρυοπιδέων.

—Ἀπεβίωσεν ὁ Βρεττός Μυζήθρας καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Αἰκατερίνη.

—Ἀπεβίωσεν ἡ Φλουρὴ Σταματίου Τσιρδῆμου.

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΙΣ ΔΡΥΟΠΙΔΑ

—Ἀπεβίωσεν ἡ Μαρία Νικολ. Παπαμακαρίου, ἐτῶν 97.

—Ἀπεβίωσεν ὁ Ἑμμανουὴλ Ζαφειρίου Γονίδης, ἐτῶν 80.

—Ἀπεβίωσεν ὁ Ἰωάννης Ἀγγέλου Μυζήθρας, ἐτῶν 87.

Ε.Σ.Μ.Α. ΑΠΟΘΗΚΗ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ

Καλαμιώτου 2 (Πλ. Καπνικαρέας)

Τηλ. 21-496 — ΑΘΗΝΑΙ

Γυναικεία καὶ ἀνδρικά υφάσματα
Μάλλιν, Μεταξωτά, Εἶδη προικός,
Υποκάμισα ἑτοιμα

ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εὐκολαὶ πληρωμαὶ εἰς ἐβδομαδιαίας
δόσεις.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ ΚΑΛΗΣ

Νύχτα ἡ καλὴ σηκώθηκε
τ' ἔπαθε σὲ καλὸ της
ἄσχημα ξημερώθηκε
καὶ κάνει τὸ σταυρὸ της.

Τ' ὄνειρο τὸ εἶδε φανερὸ
στοῦ Τούρακα τὴ βρύση
πὼς εἶχε πάει γιὰ νερὸ
τὴ στάμνα νὰ γεμίση.

Κι' ὅπως ἀνέβαινε ἡ Καλὴ
τὴ στάμνα φορτωμένη
γλυστρά καὶ πέφτει ἀπ' τὸ σκαλί
μὰ ξάφνου! τρομαγμένη,

Ἀντὶ νὰ πέση στὰ σκαλιά
τὸ πόδι της νὰ βγάλη,
εὐρέθηκε στὴν ἀγκαλιά
γυρμένη τοῦ Μιχαήλ!

Ξυπνᾷ καὶ πάλι προσπαθεῖ
τὰ μάτια της νὰ κλείση
Δὲ θές ὁ Μιχαήλὸς νάρθη
νὰ τὴν ξαναφιλήση;

Λένε πὼς εἶν' τὰ ὄνειρα
τῆς τύχης τὰ γραμμένα
σὲ ἄλλους βγαίνουν σὲ καλὸ
καὶ σ' ἄλλους πικραμμένα.

Μὰ τ' ὄνειρο ποὺ εἶδε ἡ Καλὴ
ἐβγήκε σὲ καλὸ της
τὴν ἄλλη μέρα προξενεῖ
ἔστειλε ὁ Μιχαήλ της.

Ὡ! Παναγία Κανάλα καὶ Φλαμπουριανὴ
μιά καὶ τόξε τάμμα
κάμε τὸ τὸ θάμμα
μέσ' τὴν Ἁγία Ἀννα
υφούλα νὰ γεννῇ.
MAN. MAN.

ΔΩΡΕΑΙ

—Ο κ. Ἰωάννης Νικολάου Εὐγενικός μᾶς ἀπέστειλεν ἐξ Ἀγγλίας τὰ κάτωθι ποσά:

α) Γιὰ τὰ ἔργα Παναγίας Κανάλλας ὀκτώ χαρτίνες λίρας ἦτοι δραχ. 332.000.

β) Γιὰ τὴν Μητέρα τῶν ἐξαφανισθέντων ψαράδων δυὸ χαρτίνες λίρας ἦτοι δραχ. 83.000.

—Η κ. Ἀννα Γεωργίου Λαδᾶ μᾶς ἀπέστειλεν εἰς μνήμην τῶν γονέων της Βρεττοῦ καὶ Αἰκατερίνης Μυζήθρας τὰ κάτωθι ποσά:

α) Γιὰ τὸ Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον, ὡς πρώτην δόσιν δραχ. 200.000.

β) Γιὰ τὴν Παναγίαν Φλαμπουριανὴν δραχ. 100.000.

γ) Γιὰ τὴν Μητέρα τῶν ἐξαφανισθέντων ψαράδων δραχ. 100.000.

—Ο κ. Κωντίνος Μανωλικάκης μᾶς ἀπέστειλε γιὰ τὶς οἰκογένειες τῶν ἐξαφανισθέντων ψαράδων δραχ. 60.000.

—Ο Σύνδεσμος Δρυοπιδέων ἀπέστειλεν γιὰ τὸ Δελαγραμμάτειον Θεραπευτήριον δραχμὰς 250.000 εἰς μνήμην Δημ. Λεβαντίνου.

—Ο κ. Ἰωάννης Κοκκιωμένος ἀπέστειλεν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Κυθνίου Ἰωάννου Μιχαήλ Σπανοῦ δραχ. 250.000 γιὰ τὰ ἔργα τῆς Παναγίας Κανάλλας.

—Η «προσωπικὴ ἐργασία» ποὺ σοὺ ἐπιβάλλει ἡ Κοινότητά σου χρησιμοποιεῖται γιὰ ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Δίνε τὴν δίχως μουρμούρα. Εὐπρεπίζοντας τὸ χωριὸ σου στὸ ὅποιο ζῆς ὀλοχρονίς θὰ ἀπολαύσης μόνος σου τοὺς καρπούς τῆς «προσωπικῆς ἐργασίας» ποὺ σοὺ ζητᾷ ὁ κοινοτάρχης σου.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ
ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ 2
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤ. ΓΚΟΥΜΑΣ
(πλησίον Ἀγίας Μαρκέλλης)
ΙΚΑΝΟΠΟΙΕΙ ΚΑΘΕ ΓΟΥΣΤΟ
ΕΙΣ
ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΑ

ΔΡΥΟΠΙΑΔΕΣ

Ἡ στήλη πάντοτε αὐτὴ θάχῃ καλὸν ντορὸ
θ' ἀρπάξῃ πρὸς ἐξέτασιν κάτι ἀπ' τὸν σωρὸ
γιατὶ πολλὰ ζητήματα ὑπάρχουν στὸ νησί μας
ποὺ θέλουμε ἐξέτασιν μὲ τὴν ὑπομονή μας.
Πιστεύω, βαθυστομάστος δὲν εἶμαι δὰ καὶ τόσο
θὰ προσπαθῶ—ἄλλως τε—τὸ νόημα νὰ δώσω
σ' ἐκεῖνα ὅπου σκέπτομαι καὶ πρέπει γιὰ νὰ πῶ
σὲ στίχους εἰς συνέχειαν γιὰ τὸν κοινὸν σκοπὸ.
Καὶ ἔτσι ἐπανέρχομαι συνέχειαν νὰ γράψω,
τί λέτε, σὰς ἐκούρασα, θὰ θέλατε νὰ πάψω;
Μὰ ὄχι. Τώρα ἔρχομαι ὀπλισμένος καὶ μὲ κέφι
[φοβερό]

γιὰ νὰ πούμε ἔστω κάτι γιὰ τὸ δόλιο τὸ νερὸ.
Νερό, νερὸ φανάζουνε, ὡσὰν εἰς τὴν Σαχάρα
λέτε νὰ ἐγκλημάτισαν καὶ νάχουνε κατάρρα
ἀπ' τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴ οἱ Δρύοπες προγόνοι
στὴν Οἴτη καὶ στὸν Παρνασσὸ ποὺ ζοῦσαν τότε
μόνοι;

Γι' αὐτὸ ἀναγκασθῆκαν διὰ νὰ μετοικήσουν
τὸν ἄνυδρον τὸν τόπο τους στὴν κάταρα ν' ἀφήσουν
αὐτὸ μᾶς λέγει καθαρά πὼς τὸ κατάντημά τους
στὴν Δρυοπίδα στὰ Θερμιά ἐλύθη τὸ πρόβλημά
τους.

Στὸν «Ντούρακα» τὸν θρυλικὸν ἐκτὸς στὴν κάτω
[Βρύση]

τὸ καλοκαίρι τὸ νερὸ πάντοτε εἶχε κρίσι
ἀράδα ἀράδα τὰ σταμνιά ἔπερναν τὴν σειρὰν τους
κι' οἱ κοπελλιές περιμέναν μὲ τὰ ἐργόχειρά τους
γροῦλες μὲ τὴν ρόκα τους φύλαγαν στὸ νερὸ
καὶ ἱστορίες ἔλεγαν γιὰ κείνο τὸν καιρὸ
κι' οἱ παντρεμένες ἔπλεκαν φανέλλες, μπέρτες (σά-
[λια])

καὶ συζητοῦσαν κ' ἔλεγαν γιὰ τοῦ νεροῦ τὰ χάλια.
Οἱ νέοι τίς νιὲς περιμέναν εἰς τὸ κουμπιστηράκι
νὰ ἰδοῦνε μιά στιγμὴ καὶ νὰ τὰ ποὺν λιγάκι
μὲ νάξια καὶ χαχανιτὰ καὶ χίλια δυὸ τερτίπια
κι' ὅσο νὰ πᾶνε στίτι τους ἡ στάμνα ἦταν τρύπια.
Μὰ τὸ νερὸ στὸν «Ντούρακα» Νεράιδες τὸ φρου-
[ρούσαν]

μὲ τὴν γλυκεῖά τους τὴν φωνὴ μάγευαν τὸ τοπίο
γι' αὐτὸ γινόνταν τὸ νερὸ τὸ καλοκαίρι κρύο,
τοῦ δίναν χάρι μαγικὴ π' ἀκόμη κι' ὁ διαβάτης
καὶ μίας σταγόνας μοναχὰ θυμάται τὴν δροσίαν
[της].

Νὰ τίς ἀκούσης ἔπρεπε νὰ πᾶς τὸ μεσονύχτι
κι' ἂν εἶχες μπλέξῃ μάλιστα στοῦ ἔρωτος τὸ δίχτυ
νεραϊδένια μαγικὴ γίνονταν ἡ θωργιά σου
κι' ἔτσι δὲν ἐφοβόσουν διὰ τὸν ἔρωτά σου.

Μὰ ἦταν δύσκολο πολὺ γιὰ νὰ τὸ καταρρώσεις
στὸν ἔρωτά θὰ ἔπρεπε νάχῃς κίνη δηλώσεις
καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς μπροστὰ νάχῃς πάρῃ βοτάνι
χίλια τραγούδια νάχῃς πῇ καὶ πάλι δὲν θὰ φτάνῃ
νὰ πῆς ἀμίλητο νερὸ σαράντα καὶ κάβους μὲ καράβια
καὶ νὰ περάσῃς θάλασσας καὶ κάβους μὲ καράβια
ζεύγη τσαρούχια πάμπολλα συνέχεια νὰ λιώσῃς
τότε θὰ τὸ κατάρρωνες γιὰ νὰ τίς ἀνταμώσῃς.

Τώρα μᾶς λέν τίς εἶδαν κτυποῦσαν κομπολόι
γιὰ τὸ χαμένο τὸ νερὸ κλέγαν μὲ μοιρολόι.

Σαράντα πέρασαν σωστὰ ἀπ' τὰ παιδικὰ μου
[χρόνια]

κι' ἀκόμη βασανίζονται οἱ δόλιοι οἱ χωριανοί μου
καὶ ἡ ὑπόθεσις νεροῦ, βιολάκι μου βιολί μου.

Οἱ «γαλαρίες» φαίνεται π' ἔχουν τὰ μεταλλεῖα
πηγαίνουν κάτω ἀπ' τὸ χωριὸ εἰς ἔκτασιν εὐρεῖα
μὲ τὰ μπουρλότα τὰ πολλὰ ποὺ ἔκαναν ἐκκρήξεις
στερέψαν ὅλες τίς πηγές δὲν τρέχουν πρῶς. Τί
[κρίσις!]

Μὰ εἶναι κ' ἐπικίνδυνον, Θεὸς νὰ μὴ τὸ δώσῃ
«ἡ Παναγία ἡ Κανάλλα μας» νὰ δώσῃ νὰ τὸ σώσῃ
μήπως βουλήξῃ καὶ αὐτὸ εἰς βάθος τρομερὸ
γιατὶ ἀπὸ κάτω βρίσκεται κούφωμα φοβερό.

Ἄς φαχουλέψῃ τὸ χωριό, τί ἔχει γιὰ νὰ χάσῃ;
Νόμος θὰ βρίσκεται, μπορεῖ, ἀπὸ τ' αὐτὴ νὰ
[πιάσῃ]

ἀμέσως τὸν ὑπεύθυνον νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ
κι' ἀπ' ὅτι καταστράφηκε, μόν' τὸ νερὸ νὰ δώσῃ.

Συναγεργὸς πὼς ἔγινε λέγουν στὴν Δρυοπίδα
τὸ διάβασα καὶ χάρηκα εἰς τὴν ἐφημερίδα
πὼς τὰ πουγγιὰ λυθῆκανε καὶ βγήκε πρὸς τὸ χρήμα
καὶ ἔγινε—δόξα σοὶ ὁ Θεός—πλέον τὸ πρῶτο βῆμα.

Τὸ μέρος τὸ κατάλληλον ποὺ βρίσκεται νερὸ
τ' ἀγόρασαν κι' ἀρχίνησαν, ἔργο πρὸς σοβαρὸ
καὶ τὸ νερὸ μέσ' τὸ χωριὸ μπόλοικο γιὰ νάρθη
γιὰ πτόσιμο, γιὰ πλύσιμο, χωρὶς νὰ κουρασθῇ
ἡ κάθε μιά νοικοκυρὰ ἀφοῦ θάχῃ τὴν βρύση
ἀπ' ἔξω ἀπ' τὴν πόρτα της χωρὶς ν' ἀνησυχῇ.

Ἄν θέλουν νὰ μ' ἀκούσουνε τοὺς λέγω μιά κο-
[μπία]

νὰ φτιάξουν ἔργο σοβαρὸ ὡς εἶναι στὴν Ἀθήνα
στὸν «Νεροφάωμα» μπορεῖ ὅπως στὸν Μαραθῶνα
νὰ κτίσουν λίμνη νὰ κρατῇ νερὸ ἕναν αἰῶνα.

Καὶ Βενετία τὸ χωριὸ πεντάμορφη νὰ γίνῃ
μὲ γεφυροῦλες κρεμαστὲς ἐπάνω ἀπ' τὴν λίμνη
νὰ ταξιθεύουν γόνδολες, κύκνοι ψηλολεμίτες

Τί πρέπει να γίνει

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Έντυπώσεις ενός ταξιδιού

Ένα ταξιδάκι στο νησί είναι πάντα μία πηγή χαράς για τον ξενητεμένο. Ξαναζωντανεύουν παλιές ξεθωριασμένες παιδικές αναμνήσεις. Έδω το σχολείο που πρωτόπιασαν τα τρυφερά χεράκια τη πλάκα και το κοντύλι. Η πρώτη συναναστροφή με τον κόσμο της γνώσης. Εκεί η έκκλησιά με τους γενειοφόρους αγίους και τη βαρεία μυρουδιά του μοσχολίβανου, ή πρώτη γνωριμία με τις υπερκόσμιες δυνάμεις των ουρανών. Πάρα κάτω ένα στεγάδι που διασταυρώθηκαν οι πρώτες έρωτικές ματιές με μία μικρή πιμπιλομάτα που ανέδρασε στα μάγουλα δυο πορφυρές παπαρούνες.

Κάθε γωνιά, κάθε πετρούλα, κάθε ξωκκλήσι, κεντρίζει των αναμνήσεων τη πηγή κι όλες μαζί πηδούν με τη καινούργια θύμηση για να σου τονίσουν σε κάθε σου βήμα, πως είσαι δεμένος με τούτα τα χώματα με δεσμούς ακατάλυτους, πουχουν ύφανε γύρω σου χάρες, θλίψεις, σκιρτήματα, πόθους. Όλα αυτά συνθέτουν της προδιάδας την αγάπη.

Πρωί. Ένας καφτός ήλιος απλώνει τη φωτεινή θαλπωρή του πάνω στο νησί και η χώρα δέχεται τα χάδια του σαν να χαίρεται να δει τα λευκότητα των σηπιδών και των μικρών δρόμων της προσφέρουν στο μάτι μία πραγματική χαρά καθαρότητας και ξεκουράζουν την ψυχή. Και γαλήνη. Αυτή η νησιώτικη ήσυχία έχει ένα μεγάλο θέλητρο. Πόσο χτυπητή η αντίθεση με τη βουή και τη σκόνη της μεγάλης πολιτείας με τ' αυτοκίνητα, τα έργοστάσια και τους λογής-λογής θορύβους!

Στις άκρες του χωριού οι μύλοι μ' απλωμένα τα φτερά τους, αλέθουν το γέννημα και συμπληρώνουν τη γραφικότητα της φύσης. Αν εξαίρεσουμε όμως ένα-δυο που είναι άσπροι, οι υπόλοιποι δεν είναι άσβεστοί. Ένα άλλο ζήτημα που πρέπει να προσεχτεί και που έχει σημασία για την τουριστική μας ανάπτυξη.

Σήμερα το νησιώτικο λευκό είναι η μοναδική σχεδόν γραφικότητα των χωριών μας. Πρέπει σχολαστικά να μας απασχολήση, Κυθίνους και Δροσιδίτες. Οι μύλοι όλοι ν' άσπριστούν. Η διαπάνη είναι ανάξια λόγου. Ο άσβεστος εύτυχως είναι απ' τα φτηνότερα είδη της αγοράς. Επίσης όσα σπιτία δεν είναι άσπρα κι αποτελούν ανδρογομφία στο σύνολο, ν' άσπριστούν. Είδα μερικά άσβεστομένα με κίτρινη «όχρα». Τα Κοινοτικά Συμβούλια να πάρουν σχετικές αποφάσεις και να υποχρεωθούν οι κάτοχοι των μύλων και των σπιτιών — το ίδιο στα Λουτρά και το Μέρικα — να τα άσπρισούν το ταχύτερο. Δεν έχουμε ούτε δάση, ούτε καταρράκτες, ούτε ανθοκηπούς να παρουσιάσουμε. Μόνο άκρογιάλια ωμορφα και τη λευκότητα των χωριών μας. Την τελευταία άς την περιφρουρήσουμε σαν πολύτιμο αγαθό για τη τουριστική μας αξιοποίηση.

Και μία σημαντική έλλειψη. Την αναφέρουμε γιατί την επαναλαμβάνουν κάθε καλακαίρι έκατοντάδες στόματα λουομένων και παραθεριστών.

Τί μπορεί κανείς ν' αγοράση στα Θερμιά αν άναμνησι για το πέρασμά του απ' το νησί μας; Κάθε νησί, κάθε παραθεριστικό κέντρο, έχει να σου προσφέρει τη «σπεσιαλιτέ» του. Η Σύρος τα λουκούμια της, ή Μύκονος τη κοπανιστή και τα ύφαντα της, το Λουτράκι τους μπακλαβάδες και τις καρυδόπιτες, ή Ύδρα τα ψημίσμένα άμυγδαλωτά της. Έτσι, κάθε ξένος θα πάρη κάτι για τον εαυτό του, για τους γνωστούς και φίλους του στη πρωτεύουσα που θα γυρίση. Το κέρδος διπλό και τριδίπλο. Το «άναμνηστικό» είναι ή ζωντανή τουριστική προπαγάνδα του νησιού. Είναι δ-

ό «Γαλατάς» να χωρισθί απ' τους «Πανωρόιτες». Αν το διαβάσουν μερικοί και τους κοπεί ή λαλιά από τον Άγιον Στέφανον βραστή φασκομηλιά λίγο νερό του «Ντούρακα» μέσα στην κουρκουνιά να πούνε ζήτω ο Σύνδεσμος, να ζήσουν τα Θερμιά. Μά τώρα άς σωπάσουμε άλλοι έχουν ευθύνη στο προσεχές συνέχεια θα δούμε τί θα γίνει.

ΔΡΥΩΣ

μας και μία σοβαρή πηγή κέρδους για τον τόπο που μπορεί άποφασιστικά να αύξηση το εισόδημα του άγροτικού νοικοκυριού. Μήπως μάς λείπουν τα έλεκτα ντόπια προϊόντα; Αυτά άφθονούν σε εξαίρετα ποιότητες. Μας λείπει ή έμπορική αξιοποίησή τους. Νά, περιεχόμενο για την νεοσύστατη τουριστική έπιτροπή του νησιού! Ένα ύφαντο ταγάρι, μία πλεχτή κουβέρτα, ένα «κυλίμυ», ένα μάλλινο χράμι, ένα καλαθάκι ωμορφο από πλεχτό βούρλο γεμάτο άφράτα μύγδαλα, λίγα κομμάτια Θερμιώτικο «παστέλι» αποτελούν ένα πρώτης τάξεως υλικό για μία τέτοια δουλειά. Η τουριστική έπιτροπή άς μελετήσει το ζήτημα με προπαντός άς προωθήση με πραχτικούς τρόπους την αξιοποίησή του. Η στήλη αυτή θάταν περήφανη αν ο σπόρος που ρίχνουν οι λίγες αυτές πρόχειρες σκέψεις, έδινε σύντομα τους καρπούς του. Θάταν μία κατάκτηση για το μικρό άγαπημένο νησάκι μας.

Η γής είναι στρωμένη μ' ένα καταπράσινο ταπέτο που ξεκουράζει το μάτι. Άνοιξιότικο τοπίο που στερείται την ωμορφιά του ο καλοκαιριότικος λούμενος και παραθεριστής. Τότε βρίσκει ξεραίλα. Ο θερισμός έχει ολοκληρωθή, ή έλλειψη του δέντρου γίνεται με το πρώτο βλέμμα άντιληπτή. Το πράσινο πρέπει να γίνει σημαία μας, όρόσημο για την φιλοδοξία κάθε Κοινότητας, κάθε Συνδέσμου, κάθε φωτισμένου ανθρώπου του νησιού μας. Η άνομθρία που μάς κουρελιάζει το ήθικό κάθε φορά με την προοπτική της καταστροφής της σοδειάς μας, πρέπει να γίνει συνείδηση στο κάθε χωρικό μας πως θα καταπολεμηθή άποφασιστικά με την δειντροφύτευση. Η έλλάς, όπως με τη σειρά των έρθων του ο δάσκαλος της Δρουσιδίου, άγαπητός κ. Σ. Μαρτίνος προπαγανδίζει, με την βαρύτητα των αριθμών που μάς δίνει, πρέπει να μπή στο πρώτο πλάνο των έπιδιώξεών μας. Χωρίς γι' αυτό να έξαντληθί το ενδιαφέρον μας. Σ' αυτό τον τομέα της έλλάς, θα διατεθούν φέτος, όπως μάς είπε ο νεωπόνος του νησιού μας κ. Γ. Τσεπέλογλου, δυο χιλιάδες δεινδρύλλια από το κρατικό άγροκήπιο (Κανελλοπούλειον) με προοπτική να άπορροφηθούν όλα από τη ζήτηση των χωρικών μας. Για τα άλλα όμως όπωροφόρα οι πληροφορίες του γεωπόνου μας είναι άποκαρδιωτικές. Έτσι, 200 δεινδρύλλια δίφορης λεμονιάς έξαιρετικής άναπτύξεως, 1200 μυγδαλιάς, 100 μύλων φυρικιών μένουν άζήτητα αν και προσφέρονται στη τιμή των 2.000-3.000 δραναών το ένα. Από 200 ρίζες έξαιρετικές άχλαδιές κοντούλες, μέχρι τώρα έχουν ζητηθή οι 72 από τη Χώρα και καμιά από τη Δρουσιδίδα. Θάναι ντροπή αυτά τα δεινδρύλλια να μένουν άδιάθετα και να έρεζίζονται σε λίγο καιρό. Θάναι έγκληματικό για ένα τόπο, που τόσο πολύ διψά από την έλλειψη του πρασίνου...

Μερικά σοβαρά βήματα προόδου έχουν άναμφισβήτητα σημειωθή στο μικρό μας νησάκι. Ο ήλεκτροφωτισμός λειτουργεί κανονικά και ή συντήρησή του θα εξασφαλισθί από τα μέτρα που σκέπτεται να πάρη ή Κοινότητα. Δυο-τρία ραδιόφωνα φέρνουν των ειδήσεων τα μηνύματα καθημερινά και σε κάθε βαπόρι, χάρις στις φροντίδες ενός Δρουσιδέος έρχονται και πουλιούνται όλες οι Άθηναϊκές έφημερίδες.

Το μικρό πάρκο άρχισε να δειντροφυτεύεται. Πρέπει όμως το συντομότερο να περιφραχθί με τα κάγκελά του που έχουν σταλή στη Χώρα, για να προστατευθούν τα δεινδρύλλια άπ' των μικρών παιδιών την καταστροφική διάθεση. Η ύδρευση μπήκε μπρός και θα πρέπει όσο είναι δυνατό να έπιταχυνθί ο ρυθμός της, ώστε το νερό να φτάση στα σπιτία και να φέρη με τη κατάργησή της στάμνας, της καθαριότητας την ευλογία.

Σύμφωνα με πληροφορίες του γεωπόνου κ. Τσεπέλογλου άρχίζουν — ίσως τώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές έχουν ήδη άρχίσει — μαθήματα Γεωργίας και Μελισσοκομίας στους χωρικούς μας. Τα μαθήματα θα γίνονται τις νυκτερινές ώρες στην αίθουσα του Σχολείου, για να μπορούν άπερίσπαστα οι χωρικοί μας να τα παρακολουθήσουν. Θα διδάσκη ο ίδιος

ΤΑ ΝΗΣΙΑ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Όταν πρωτοπλάστηκε ή γή, φαίνεται πως έκλαψε από χαρά ο ουρανός. Τα γαλανά του δάκρυα έπεσαν σά βροχή και έκαναν πάνω στη γή την άπέραντη θάλασσα. Τότε σκορπίστηκε ένα τεράστιο φώς από το άχραντο πρόσωπο του Θεού, που φώτισε το Αϊγαίο και την Άττική.

Οι πρώτοι άνθρωποι κοίταξαν από τα βουνά της Άττικής και της Εύβοίας τη θάλασσα και είδαν να φτάνουν από μακριά κάτι σαν πλοία, χωρίς ποτέ να πλησιάζουν. Ήταν τα νησιά του Αϊγαίου, τα κομμάτια της Έλληνικής γής, που πρώτα στους πανάρχαιους καιρούς έπλεαν σαν πλοία από την Έλλάδα στην Άσία και από την Άσία στην Έλλάδα. Γιατί και ή Άσία ήταν Έλλάδα. Άλλά ή κάθε σκληρή σκλαβιά, που τα σκέπαζε με το βαθύ σκοτάδι της, τα έκανε να μαρμαρώσουν από τον πόνο και να μένουν από τότε άκίνητα. Η θάλασσα όμως απλώνεται τώρα σαν πελώρια Έλληνική σημαία και κυματίζει, τ' άγκαλιάζει και τα λούζει με τα κύματά της. Σε κάθε σκλαβιά, που γνώριζαν τα νησιά, μόνο τα κύματα είχαν συντροφιά και ναούρισμα. Τα κύματα τους έφερναν τη δύναμη και την παρηγοριά των άλλων σκλαβωμένων νησιών. Στη γαλανή φορεσιά τους έκρυβαν τα μυστικά και τη φωτιά του Γένους και τα έφερναν στ' άκρογιάλια της άλλης Έλλάδας και δυνάμωσαν τους βράχους και τις καρδιές μας. Τότε οι βράχοι άνάσαιναν και χτυπούσαν σαν καρδιές και οι καρδιές έγίνονταν βράχοι της ύπομονης άκατάβλητης.

Μαζί με τα νησιά μαρμάρωσε και ή Κύθος. Και όμως φαίνεται σά να πλέη με την Κέα έπικεφαλής και με όλα τάλλα νησιά σά να πλησιάζουν να φτάσουν στην Άττική γή. Άλλά μόλις μαρμάρωσε δεν μπορούσε να κινήθι και άρχισε να κλαίη και να βγάξη θερμά δάκρυα. Ήταν τα δάκρυα του Θεού, που

δ γεωπόνος μας. Τέτοια μαθήματα πρέπει άπαραίτητα να οργανωθούν και στη Δρουσιδίδα. Νέες μέθοδοι καλλιέργειας που θα αύξησουν το εισόδημα των κατοίκων, ή ανάγκη της δειντροφύτευσης, ή στροφή προς τη μελισσοκομία — ένας άστερευτος κρουσός για την οικονομική φιλοδοξία ο γεωπόνος μας με την προσπάθειά του αυτή. Του αξίζει κάθε έπαινος και πιστεύουμε πως θα βρή πλήρη άνταπόκριση απ' τη βοήθεια των συμπατριωτών μας.

Η Άγροτική Τράπεζα θα στείλη μηχανικούς άργαλειούς χειροκίνητους που με ευχέρεια λειτουργούν και έπταπλασιάζουν την ήμερήσια παραγωγή του πρωτόγονου άργαλειού που χρησιμοποιούσαμε μέχρι σήμερα. Δηλαδή αντί 4 πήχεις ήμερησίας που παράγει ή σημερινή Θερμιώτικη «κρεβάταρια» θα παράγονται 30 πήχεις ύφασματος ήμερησίας και σε καλλίτερες και λεπτότερες ποιότητες.

Οι Κοινοτικές Κύθηνα και Δρουσιδίου άρχισαν να έτοιμάζουν καταλόγους πατριωτών που έγγράφονται για την αγορά τους. Κάθε τέτοιος «άργαλειός» θα στοιχίζει 600 χιλιάδες δραχμές, ποσό που με τη σημερινή πραγματικότητα δεν είναι ύπερογκο. Όταν θα φτάσουν στο νησί αυτά τα μοντέλλα θα έρθη και ειδικός που θα διδάξη τους κατόχους τον τρόπο λειτουργίας, που είναι απλούστερος της «κρεβάταριας». Έτσι άνοίγονται οι καλλίτερες προοπτικές για την αξιοποίησή των «άναμνηστικών» που θίξαμε παραπάνω...

Μέσα στη Μέρικα δυο καίκια διαγράφουν με τους σκοτεινούς δγκους των τών τών μισμοί το μικρό μήνυμα. Άκούγεται το σφύριγμα του βαποριού. Τα καντήλια του Άγιου Άκινδίνου καθρεφτίζονται στην ήρεμη θάλασσα του γραφικού όρμίσκου. Η Κυρα-Βαγγελιά μάς ξεπροβοδίζει. Σε λιγάκι άφίνουμε πίσω μας το φάρο του Μέρικα. Το καράβι ταίζει τις φωτιές του κι ο μαύρος καπνός του στέλνει στο νησί τα μικρά του σύννεφα. Ο δγκος του νησιού από μαύρος, γίνεται σιγά-σιγά διάφανος για να έξαφανισθί σε λίγο. Ο φάρος του Μέρικα σβύνει για να φανή το δυνατό φώς της Τζιώτικης «Πετρούσας». Τραβάμε για την πολύβουη πρωτεύουσα. Μά ή σκέφι φτερουγίζει στο νησί με τους κορυδαλλούς, τις καρδερίνες και τους άνεμόμλους.

Ταξείδι στο νησί. Ένα λουτρό χαράς, ξενοιασιάς και υγείας.

ΘΕΡΜΙΩΤΗΣ

ΘΕΡΜΙΩΤΙΚΑ

ΕΝΩ ΑΡΧΙΖΕΙ ή θερινή περίοδος και μαζί με αυτήν ή λουτρική, δεν βλέπομεν, κανένα μέτρον βελτιώσεως της συγκοινωνίας του νησιού μας με τόν Πειραιά. Τό 'Υπουργείον 'Εμπορικής Ναυτιλίας, παρ' όλην την έπαρκειαν άκτοπλοϊκών σκαφών, δείχνεται φειδωλόν εις την προσθήκην και έτέρων δρομολογίων, άπαραιτήτων διά την έξυπνέτησιν της λουτροπόλεως Κύθνου. Τά βάσανα των λουομένων και παραθεριστών, τά περασμένα καλοκαίρια, όπου έλλείπει πλοίων έταλαιπωρουντο άφάνταστα δεν πρέπει να επαναληφθούν.

Πολλά, μεγάλα και ταχεία σκάφη, έδρομολογήθησαν έφέτος, ή Κύθνος είναι πέρασμα των περισσότερων άκτοπλοϊκών γραμμών, και συνεπώς ή προσθήκη δύο τουλάχιστον άκόμη καλών άτμοπλοίων, πλέον εκείνων της γραμμής, θα έξυπηρετούσε με κάποιαν άνεσιν τόν πλήθος των παραθεριστών. 'Ελπίζομεν ότι τό 'Υπουργείον 'Εμπορικής Ναυτιλίας και ή Γενική Γραμματεία Τουρισμού, έν πνεύματι κατανοήσεως των άναγκών της νήσου και ειδικώτερον της λουτροπόλεως, θα θελήσουν να μελετήσουν τό ζήτημα, διά να δώσουν την δέουσαν λύσιν.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ του καλοκαιριού, είναι άπαραίτητον να επαναληφθή ή ραντιαμός της νήσου μας με D.D.T.

'Ελπίζομεν ότι ή άρμοδια υγειονομική ύπηρεσία του νομού Κυκλάδων θα φροντίση έγκαιρώς διά τόν ψεκασμόν, προτού άρχισή ή κίνησις της λουτροπόλεως μας

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Η χειρονομία των αλλέων της Δρυοπίδος και των λεμβούχων του Μέρικα διά της οποίας οί μόν πρώτοι προσέφεραν τό χρηματικόν ποσόν των Δρχ. 450 χιλιάδων, προερχόμενον εκ των εισπράξεων τας οποίας έπραγματοποίησαν κατά την έκδρομήν των μελών του πατριωτικού μας Συνδέσμου εις Κανάλλαν, οί δε δεύτεροι τό χρηματικόν ποσόν των Δρχ. 750 χιλιάδων, όπερ αντιπροσωπεύει τας εισπράξεις των εκ των λεμβουχικών της 16ης 'Απριλίου έ. έ. είναι άξία πάσης εξάρσεως. Έυχόμεθα όπως την ήμεράν από πατριωτισμόν αυτήν χειρονομίαν των πτωχών αυτών βιοπαλαιστών μιμηθούν όλοι οί Δρυοπιδείς

Σ. Μ.

ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΥΘΝΟΥ

Έπραγματοποιήθη ή τοποθέτησις των καγκέλλων του πάρκου Κύθνου, κατασκευασθέντος, ως γνωστόν, δαπάναις του Συνδέσμου των έν 'Αθήναις και Πειραιεί Κυθνίων. Ούτω περατωμένης και της έσωτερικής διαρρυθμίσεως τούτου, θα καταστή δυνατή ή φύτευσις τούτου κατά τόν έρχόμενον χειμώνα.

είχαν πέσει στη σκλαβιά της και ή Κύθνος τά είχε φυλάξει μέσα της σα θσαυρό.

Η Κύθνος και τ' άλλα νησιά ήταν οί σταθμοί των διαφόρων πολιτισμών, που έφταναν εκεί κουρασμένοι και σταματούσαν να ανάσάνουν και να προσαρμολογηθούν, να πάρουν νέα δύναμη και να ξεκινήσουν. Πότε κουραζόταν ή σκλαβιά και δυνάμωνε ή Λευτεριά, πότε έπνιγόταν της Λευτεριάς ή φωνή και άπλωνόταν της σκλαβιάς τό μαύρο σκοτάδι. 'Αλλά ή δύναμη της Λευτεριάς είναι πιο μεγάλη. Πετούσε πάνω από τά κύματα και τά νησιά και έβασε τό αυτό της πάνω στα σκλαβωμένα στήθη τους και άκουγε μέσα τους τις 'Ελληνικές φωνές και τις καρδιές του να χτυπάνε δυνατά. Τότε έξερνε τό σπαθί και χτυπούσε. Τό κάθε χτύπημά της γινότανε Φώς και 'Αλήθεια.

Τά κύματα του Χρόνου και της Θάλασσας φέρανε τη Λευτεριά που τώρα μας τρέφει με την πνοή της. Τά χρόνια κυλάνε σαν κύματα και τά κύματα σα χρόνια και δείχνουν την αλωνότητα της Λευτεριάς και των άγώνων, της γαλήνης και της ειρήνης, που γεννούν οί καρδιές των ανθρώπων. Οί άγώνες εξασφαλίζουν την Ειρήνη και της Λευτεριάς, όπως ύστερα από τις φουρτούμες ακολουθεί ή γαλήνη. Και ή Κύθνος τό εύλογημένο νησί κλαίει τώρα από χαρά και τά δάκρυα της χαράς του χαρίζουν την υγεία στους ανθρώπους, γιατί είναι δάκρυα του Θεού.

ΠΕΤΡΟΣ Π. ΠΕΤΡΗΣ

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

Του κ. ΚΩΣΤΗ ΣΤ. ΜΑΝΩΛΙΚΙΔΟΥ

2ον

— Μόνον έμείς οί Δρυοπιδείς — ξέσπασε με πικρίαν και άγανάκτησιν ένας από τους συγκεντρωθέντας διά την 'Εθνικήν 'Εορτήν συμπατριώτας μας, ή μακαρίτης 'Ιωάννης Νικολάου Λαρεντζάκης — δεν έχομε Σύλλογο, ενώ όλοι οί άλλοι Κυκλαδίται των διαφόρων νήσων, με της σημαίας τους και τά λάβάρα των, τιμούν την πατρίδα τους στην ξενιτειά, και συμμετέχουν εύπαρουσίαστα στην 'Εθνική 'Εορτή.

Η διαμαρτυρία αυτή του συμπατριώτη μας, ενός νέου τότε την ηλικίαν, με ένθουσιώδη πατριωτικά αισθήματα και αγάπην στο χωριό μας, άν και είχε γεννηθή στον Πειραιά, έσχε ζωηράν άπήχησιν μεταξύ των συμπατριωτών μας, που είχαν συγκεντρωθή από τά Καμίνια και τας άλλας συνοικίας του Πειραιώς, διά να παρακολουθήσουν την τελετήν της 'Εθνικής 'Εορτής. Συνησθάνθησαν όλοι την άδικαιολόγητη πράγματι παράλειψιν να μην έχομε συστήσει έως τότε τοπικόν μας Σύνδεσμον, αποτελούντες στο ζήτημα αυτό εξαίρεσιν από όλους τους άλλους Κυκλαδίταις — και από τους συμπολίτας μας της Χώρας, που είχαν Σύλλογον με έδραν τας 'Αθήνας — των οποίων αι σημαίαι και τά λάβαρα έκυμάτιζαν υπερήφανα μεταξύ των άλλων σημαίων και λαβάρων των Πειραιϊκών Σωματείων.

Είναι προφανές ότι εις την διέγερσιν του τοπικιστικού αισθήματος και της φιλοτιμίας των παρισταμένων Δρυοπιδέων συνετέλεσε τό έθνικόν περιβάλλον του χαρμοσύνης έορτασμού της άπελευθερώσεως μας υπό των ήρώων του 1821. Και όταν, άπαντών εις τόν μακαρίτην 'Ιωάννην Ν. Λαρεντζάκην, είπα ότι εις τούτο είμεθα ήμείς οί ίδιοι υπαίτιοι, όλοι οί παριστάμενοι Δρυοπιδείς που άνέθεσαν όμοφώνως να προβώσας απαιτούμενας ένεργείας διά την ίδρυσιν του Συνδέσμου, ύποσχεθέντες να συντρέξουν εκθύμως, έγγραφόμενοι όλοι μέλη του.

Σημειωτέον ότι για τό ζήτημα αυτό είχα επανειλημμένως ένεργήσει πλησίον των Δρυοπιδέων, και άνεδέχθην προθύμως την άνατεθείσαν μοι έντολήν, διότι, άλλως τε, ένα από τά νεανικά μου όνειρα και της φιλοδοξίας μου υπήρξεν άνέκαθεν να συμπήξω ένα πατριωτικόν κέντρον των έν 'Αθήναις και Πειραιεί συμπατριωτών μας, εις τό όποιον να συναντώμεθα όλοι οί Δρυοπιδείς και με άδελφικά και χριστιανικά αισθήματα να αναπτύσωμεν τας σκέψεις μας, και να σφυρηλατούμεν τους ήθικούς δεσμούς μας, για την προαγωγήν των συμφερόντων μας, τόσοσν ήμών των έν τη ξένη, όσον και των της ιδιαίτερας μας πατρίδος Δρυοπίδος.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΔΡΥΟΠΙΔΟΣ

Εις τόν Σύνδεσμον Δρυοπιδέων άπεστάλησαν παρά τόν έν Φιλαδέλφειά 'Αμερικής διαμένοντος κ. 'Αντωνίου Πέτρου Παπαμακαρίου ως βραβεία διά τους τρεις πρώτους μαθητάς της 4ης τάξεως ανά μία σχολική σάκκα με όλα τά σχολικά είδη. 'Επίσης άπεστάλησαν παρά του κ. 'Ιωάννου Τάσου Μαρτίνου ως βραβεία διά τους τρεις πρώτους μαθητάς της 1ης τάξεως ανά μία σάκκα με όλα τά σχολικά είδη.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΚΥΘΝΟΥ

Άρχισαν αι προκαταρκτικά έργασια εξορύξεως φρεάτων διά την κατασκευήν δικτύου ύδρεύσεως της Κοινότητος Κύθνου, δαπάναις του κληροδοτήματος του άειμνήστου συμπατριώτου μας Ζαχ. Χανδρά. 'Ηδη άποστέλλονται έξ 'Αθηνών τά απαιτούμενα μηχανήματα και εργαλεία διά την έκτέλεσιν των σχετικών έργων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΕΒΑΝΤΙΝΟΣ

Έν μέσω ζωηρών έκδηλώσεων ειλικρινούς πένθους έκδηεύθη την 12ην Μαΐου ή Δημ. Λεβαντίνος.

Όχι μόνον ή 'Αθηναϊκή Κοινωνία της οποίας άπετέλει έξέχον και συμπαθέστατον μέλος ή μεταστάς αλλά και σύσσωμος ή Δρυοπίς όπόθεν κατήγετο, και μέγας αριθμός φιλανθρωπικών και μορφωτικών ιδρυμάτων και οργανώσεων έτίμησαν την μνήμην του διακεκριμένου τούτου άνδρός ή όποιος ήνώλασε την ζωήν του εις συνεχείς ύπηρεσίας και προς την 'Αθηναϊκήν Κοινωνίαν και προς την ίδιαίτεραν του πατρίδα.

Εις τό Δημοτικόν Νοσοκομείον «'Ελπίς» όπου διετέλεσε επί σειράν έτών Διευθυντής είχε μεταβάλλει τούτο εις πραγματικήν κολυμβήθραν 'Ισιλώαμ.

Ό μεταστάς από της ίδρύσεως του Συνδέσμου Δρυοπιδέων (1931) έτιμήθη διά του διακριτικού τίτλου του έπιτίμου Προέδρου του Συνδέσμου και κατά τό έτος 1933 διετέλεσε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου αυτού, ή ψωτεινή του Διοίκησης άφ'ηκε έποχην εις τά χρονικά του Συνδέσμου μας. Δι' ή δικαίως ή Δρυοπίς έθρήνησεν την άπώλειαν του μεγάλου τούτου άνδρός, ή όποιος υπήρξεν άξιος της πατρίδος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τό Διοικ. Συμβούλιον του Συνδέσμου Δρυοπιδέων, επί τω άπροσδοκώτῳ θανάτῳ του έπιτίμου Προέδρου αυτού, Δημ. Λεβαντίνου,

ΨΗΦΙΖΕΙ

- 1) Να παρακολουθήση σύσσωμον τό Διοικ. Συμβούλιον την έκφοράν του.
- 2) Να κατατεθούν αντί στεφάνου Δραχμ. 250.000 ύπέρ του Δελαγραμματείου Θεραπευτηρίου.
- 3) Να άναρτηθή ή εικών του μεταστάντος, έν τοίς γραφείοις του Συνδέσμου, και
- 4) Να άποσταλούν συλλυπητήρια γράμματα εις την οικογένειαν του μεταστάντος.

Ό Πρόεδρος
ΙΩΑΝ. ΜΑΡΤΙΝΟΣ

Ό Γεν. Γραμματέας
ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΣΗΣ

Δρυοπιδείς: Έγγραφήτε όλοι άνεξαίρετως, όπου και άν βρισκόσαστε, στον «Σύνδεσμον των Δρυοπιδέων». Είναι συμφέρον σας και καθήκον σας. Συμφέρον σας διότι ένισχύετε τά κοινωφελή και προοδευτικά έργα του Συνδέσμου έδω και στη Δρυοπίδα. Καθήκον σας, διότι δεν πρέπει να έπιτρέπη ή φιλοτιμία ούδένως Δρυοπιδέως να λείπη από την κοινήν προσπάθειαν, που καταβάλλομεν όλοι, για να έξυπηρετήσωμε τό άγαπητό μας Χωριό.

Όλοι την Κυριακήν 4 'Ιουνίου στην Συνέλευσιν Δρυοπιδέων.